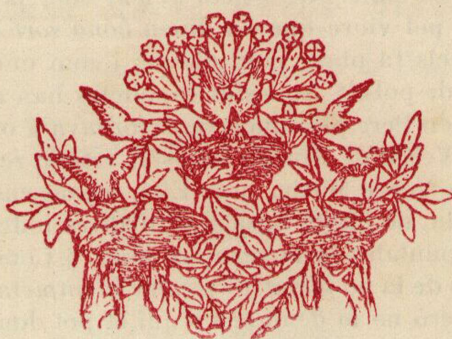


*Summege, H. d. alut del 1813
Hi vaig estar-hi*

Goigs en llaor de la Verge Maria de Gràcia

venerada a la seva ermita de Pineda



LLETRA

Rvnd. Pare Hilari d'Arenys de Mar, O. M. C.

MUSICA

Mestre Tomàs Buxó

AIGUAFORT

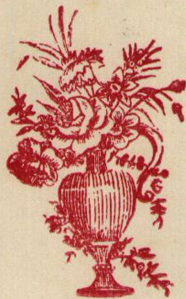
Jordi Devenat

Santa Maria de Gràcia, a Pineda

8 DE SETEMBRE

Totes aquestes capelles escampades arreu i, com qui diu, fent un pessebre religiós pels camps de la terra beneïda... tenen, quasi bé totes, una mateixa història en dir que són dedicades a unes imatges trobades; i trobades, vol dir que s'han escaigut en el lloc que les veiem ara per un voler de Déu. Cada una té una llegenda preciosa, com és preciós tot allò que fa al que l'esperit vol i cerca i que és la llibertat i no n'hi ha de més viva, ni l'impuls és més fort que quan l'esperit cerca la fugida del món cap a un més enllà que se l'imposa a la persona, que l'esperit el veu cara a cara i el sent cor a cor. § Totes aquestes capelles varen caure amb les víctimes innocents assassinades durant la guerra del 1936, perquè les flamarades dels odis eren imponents. Varen caure com s'amaguen les estrelles en venir una tempestat, però en tornar a eixir la calma, es varen aixecar com els joncs després d'una forta riuada. Es que l'iconoclasta no sap el què fa. Aquest matà a Jesucrist. Aquest no es mourà del món com la pesta que entra quan se li obre una porta. § Serà el que sigui el món pagà. Hi hauria també aquest sector pobre i raquític i mesquí i corsecat que pulula sempre. Però hi havia aquest altre que el considerem encara d'un gran sentiment, pel què sigui, però era un sentiment; un culte fals, però, era un culte. Ara estem veient com la gent apesurada s'entrega a la passivitat, a la corrent, al viure pel viure que en diuen *bona sort o mala sort*, sense saber qui la porta i qui la fa. El pessimisme els fa obrar com d'esma i com unes rècules van estirant el carro de les vides plenes de misèries i de pols. § Aquestes capelletes han anat ressuscitant a mesura que la llibertat de la terra, que el Rei en Pere pronunciava, retornava a omplir els esperits nobles; i així aquesta capelleta dedicada a la Verge de Pineda ha estat refeta, reconstruïda i exornada admirablement perquè així ho volgué la Verge Maria, puix Ella, segons ens diu la bona dona Rosa Pimàs, feu moure els feligresos de Pineda, de Santa Susagna i d'altres indrets a que, agraïts pels beneficis rebuts de la seva generosa mà, apuntalessin la seva ermiteta. § Com puja la flor de l'esperit. Com dissimula les espines d'aquests ars de la *no pietat*, pitjor que la *impietat*. § Avui encara la gent demana l'aigua com sempre ho han fet, però no la demanen a qui la pot donar. El *deu-nos aigua, Magestat*, no fa aclamar els núvols escampats pel cel, i aquest poble que no es troba lliure com aquell del qual el Rei li definia la terra *poblada de llibertat*, rondina i es plany amb un renech de desconfiança, que és el més trist, dient: *no plou...* ¡I què voleu que ploqui si el mort de sed és com el que fuig de la font! Es que sent l'eixut a l'ànima. § Aquestes Santes Imatges de només eixir de la capella la pluja rentava la terra i refrescava els cossos i eixamorava els esperits. Aleshores si que la gent vivia encara que fos sobre les brases perquè la lluita i les dificultats són necessàries puix que són la base, el motiu del mèrit, del triomf, del crit de la victòria. Aquestes Imatges Santes són la Mà de Déu, que cal veure-la beneïnt a qui la implora.

De lle - vant fins a po - nent, des de nord fins a mig -
Tornada
- di - a: Ver - ge de Grà - cia, Ma - ri - a, us llo - ï el po - ble fer - vent.
Cobles
De ca - ra al mar a la vi - da al cim d'aquest tu - ro - net
us fa coi - xí tot l'es - plet d'a - quei - xa ter - ra flo - ri - da. Can - ta la
a la Tornada
mar i el vent i lluu l'es - tre - lla del di - a



Goigs en llaor de la Verge Maria de Gràcia

venerada a la seva ermita de Pineda

LA FESTA, LA SANTA ESSLÉSIA LA CELEBRA EL DIA 8 DE SETEMBRE
L'APLEC S'HI FA EL DILLUNS DE PASQUA FLORIDA

De llevant fins a ponent,
des de nord fins a migdia:

*Verge de Gràcia, Maria,
us lloi el poble fervent.*

De cara al mar, a la vida,
al cim d'aquest turonet
us fa coixí tot l'esplet
d'aquesta terra florida.
Canta la mar i el vent
i lluu l'estrellà del dia:

*Verge de Gràcia, Maria,
us lloi el poble fervent.*

Era també primavera
quan l'Angel Sant Gabriel
duia el missatge del cel
a Vós, oh reina encisera:
—Plena de Gràcia—, amatent,
celestial harmonia:

*Verge de Gràcia, Maria,
us lloi el poble fervent.*

Dins vostre si reposava
el Verb de Déu, com un sol,
i reposava al bressol
d'aquell Nadal que brillava
una estrelleta lluent,
el cant damunt l'establia:

*Verge de Gràcia, Maria,
us lloi el poble fervent.*

Vós sou la més beneïda
entre les dones del món.

Y. Ave Maria, gratia plena, alleluia
R. Dominus tecum, alleluia.

On són, oh Mare, on són
aquells rosers de l'eixida?
Si tinguéis l'or i l'argent
quina corona us faria:

*Verge de Gràcia, Maria,
us lloi el poble fervent.*

Tothom que puja camina
amb el seu cor a la mà
perquè millor ja no hi ha
per Vós, oh Verge divina,
que un cor net, resplendent
que vessi tot alegria:

*Verge de Gràcia, Maria,
us lloi el poble fervent.*

Mireu la costa. Reposa.
Tota per Vós s'ha guarnit.
Colliu qui ve penedit,
encorregut com alosa,
a Vós acud penitent
perquè l'amor refugia:

*Verge de Gràcia, Maria,
us lloi el poble fervent.*

També patireu la guerra
i els neguits, la disort;
Vós deturareu la mort
que mig desfeia la terra
i ara tota la gent
mireu com puja, fa via:

*Verge de Gràcia, Maria,
us lloi el poble fervent.*

Sobre el poblat de Pineda
esteneu dolça, les mans;
els petitets es fan grans;
gardeu-nos tots a la cleda
dels vostres braços, que sent
el vostre amor la masia:

*Verge de Gràcia, Maria,
us lloi el poble fervent.*

I com Vós sou nostra Mare
i ens ameu tant i tant,
tots els que vénen i van
us troben dolça de cara;
tota bondat i clement,
camí segur, santa guia:

*Verge de Gràcia, Maria,
us lloi el poble fervent.*

Adéu-siu, Mare dolça,
adéu-siau ens n'anem;
de Vós jamai oblidem
que tot el cor es recolça
en Vós. Es breu el moment
tot ple de goig, Mare pia:

*Verge de Gràcia, Maria,
us lloi el poble fervent.*

Per vostre amor reverent
que ran la Creu tot floria:

*Verge de Gràcia, Maria,
us lloi el poble fervent.*

OREMUS

Deus, qui humano generi beatæ Mariæ virginitate fecunda reparationis gratiam contulisti: concede; ut quam gratiæ Matrem apellamus in terris, eius felici consortio perenniter perfruamur in cælis. Per Christum Dominum nostrum. Amen.

Amb llicència eclesiàstica

"Gràfiques Diamant" - Barcelona